

FILIPPERBREVET

1

2

3

4

KAPITEL 1

Paulus och Timoteus, Kristi Jesu tjänare, hälsa alla de heliga i Kristus Jesus som bo i Filippi, tillika med församlingsföreståndare och församlingstjänare.

² Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

³ Jag tackar min Gud, så ofta jag tänker på eder,

⁴ i det jag alltid i alla mina böner med glädje beder för eder alla.

⁵ Jag tackar honom för att I, allt ifrån första dagen intill nu, haven deltagit i arbetet för evangelium.

⁶ Och jag har den tillförsikten, att han som i eder har begynt ett gott verk, han skall ock fullborda det, intill Kristi Jesu dag.

⁷ Och det är ju rätt och tillbörligt att jag tänker så om eder alla, eftersom jag, både när jag ligger i bojar, och när jag försvarar och befäster evangelium, har eder i mitt hjärta såsom alla med mig delaktiga i nåden.

⁸ Ty Gud är mitt vittne, han vet huru jag längtar efter eder alla med Kristi Jesu kärlek.

⁹ Och därom beder jag, att eder kärlek må allt mer och mer överflöda av kunskap och förstånd i allt,

¹⁰ så att I kunnen döma om vad rättast är, på det att I mån bliva rena och för ingen till stötesten, i väntan på Kristi dag,

¹¹ och bliva rika på rättfärdighetens frukt, vilken kommer genom Jesus Kristus, Gud till ära och pris.

¹² Jag vill att I, mina bröder, skolen veta att det som har vederfarits mig snarare har länt till evangelii framgång.

¹³ Det har nämligen så blivit uppenbart för alla i pretoriet och för alla andra, att det är i Kristus som jag bär mina bojar;

¹⁴ och de flesta av bröderna hava genom mina bojar blivit så frimodiga i Herren, att de med allt större dristighet våga oförskräckt förkunna Guds ord.

¹⁵ Somliga finnas väl ock, som av avund och trätlystnad predika Kristus, men det finnes också andra som göra det av god vilja.

¹⁶ Dessa senare göra det av kärlek, eftersom de veta att jag är satt till att försvara evangelium.

¹⁷ De förra åter förkunna Kristus av genstridighet, icke med rent sinne, i tanke att de skola tillskynda mig ytterligare bedrövelse i mina bojar.

¹⁸ Vad mer? Kristus bliver dock på ena eller andra sättet förkunnad, det må nu ske för syns skull eller i uppriktighet; och däröver gläder jag mig. Ja, jag skall ock framgent få

glädja mig;

¹⁹ ty jag vet att detta skall lända mig till frälsning, genom eder förbön och därigenom att Jesu Kristi Ande förlänas mig.

²⁰ Det är nämligen min trängtan och mitt hopp att jag i intet skall komma på skam, utan att Kristus, nu såsom alltid, skall av mig med all frimodighet bliva förhärlicad i min kropp, det må ske genom liv eller genom död.

²¹ Ty att leva, det är för mig Kristus, och att dö, det är för mig en vinning.

²² Men om det att leva i köttet för mig är att utföra ett arbete som bär frukt, vilketdera skall jag då välja? Det kan jag icke säga.

²³ Jag drages åt båda hållen. Ty väl åstundar jag att bryta upp och vara hos Kristus, vilket ju vore mycket bättre;

²⁴ men att jag lever kvar i köttet är för eder skull mer av nöden.

²⁵ Och då jag är förvissad härom, vet jag att jag skall leva kvar och förbliva hos eder alla, eder till förkovran och glädje i tron,

²⁶ för att eder berömmelse skall överflöda i Kristus Jesus, i fråga om mig, därigenom att jag ännu en gång kommer till eder.

²⁷ Fören allenast en sådan vandel som är värdig Kristi evangelium, så att jag - vare sig jag kommer och besöker eder, eller jag förbliver frånvarande - får höra om eder att I stå fasta i en och samme Ande och endräktigt kämpen tillsammans för tron på evangelium,

²⁸ utan att i något stycke låta skrämman eder av motståndarna. Ty att I så skicken eder är för dem ett vittnesbörd om att de själva gå mot fördärvet, men att I skolen bliva frälsta, och detta av Gud.

²⁹ Åt eder har ju förunnats icke allenast att tro på Kristus, utan ock att lida för hans skull,

³⁰ i det att I haven samma kamp som I förr sågen mig hava och nu hören att jag har.

KAPITEL 2

Om nu förmaning i Kristus, om uppmuntran i kärlek, om gemenskap i Anden, om hjärtlig godhet och barmhärtighet betyda något,

² gören då min glädje fullkomlig, i det att I ären ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, liksinnade,

³ fria ifrån genstridighet och ifrån begär efter fåfänglig ära. Fasthellre må var och en i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv.

⁴ Och sen icke var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras.

⁵ Varen så till sinnes som Kristus Jesus var,

⁶ han som var till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte,

⁷ utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa

⁸ och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset.

⁹ Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn som är över alla namn

¹⁰ för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som äro i himmelen, och deras som äro på jorden, och deras som äro under jorden,

¹¹ och för att alla tungor skola bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herre.

¹² Därför, mina älskade, såsom I alltid förut haven varit lydiga, så mån I också nu med

fruktan och bävan arbeta på eder frälsning, och det icke allenast såsom I gjorden, då jag var närvarande, utan ännu mycket mer nu, då jag är frånvarande.

13 Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.

14 Gören allt utan att knorra och tveka,

15 så att I bliven otadliga och rena, Guds ostraffliga barn mitt ibland "ett vrångt och avogt släkte", inom vilket I lysen såsom himlaljus i världen,

16 i det att I hållen fast vid livets ord. Bliven mig så till berömmelse på Kristi dag, till ett vittnesbörd om att jag icke har strävat förgäves och icke förgäves har arbetat.

17 Men om än mitt blod bliver utgjutet såsom ett drickoffer, när jag förrättar min tempeltjänst och därvid frambär offret av eder tro, så gläder jag mig dock och deltagar i allas eder glädje.

18 Sammalunda mån ock I glädjas och deltaga i min glädje.

19 Jag hoppas nu i Herren Jesus att snart kunna sända Timoteus till eder, så att ock jag får känna hugnad genom det som jag då hör om eder.

20 Ty jag har ingen av samma sinne som han, ingen som av så uppriktigt hjärta kommer att hava omsorg om eder.

21 Allasammans söka de sitt eget, icke vad som hör Kristus Jesus till.

22 Men hans beprövade trohet kännen I; I veten huru han med mig har verkat i evangeliitjänst, såsom en son tjänar sin fader.

23 Honom hoppas jag alltså kunna sända, så snart jag har fått se huru det går med min sak.

24 Och i Herren är jag viss om att jag också själv snart skall få komma.

25 Emellertid har jag funnit det nödvändigt att sända brodern Epafroditus, min medarbetare och medkämpe, tillbaka till eder, honom som I haven skickat hit, för att å edra vägnar överlämna åt mig vad jag kunde behöva.

26 Ty han längtar efter eder alla och har ingen ro, därför att I haven hört honom vara sjuk.

27 Han har också verkligen varit sjuk, ja, nära döden, men Gud förbarmade sig över honom; och icke allenast över honom, utan också över mig, för att jag icke skulle få bedrövelse på bedrövelse.

28 Därför är jag så mycket mer angelägen att sända honom, både för att I skolen få glädjen att återse honom, och för att jag själv därigenom skall få lättnad i min bedrövelse.

29 Tagen alltså emot honom i Herren, med all glädje, och hållen sådana män i ära.

30 Ty för Kristi verks skull var han nära döden, i det han satte sitt liv på spel, för att giva mig ersättning för den tjänst som jag måste sakna från eder personligen.

KAPITEL 3

För övrigt, mina bröder, glädjen eder i Herren. Att skriva till eder detsamma som förut, det räknar jag icke för något besvär, och det är för eder tryggare.

2 Given akt på de hundarna, given akt på de onda arbetarna, given akt på "de sönderskurna".

3 Ty vi äro "de omskurna", vi som genom Guds Ande tjäna Gud och berömma oss av Kristus Jesus och icke förtrösta på köttet -

4 fastän jag för min del väl också kunde hava skäl att förtrösta på köttet. Ja, om någon menar sig kunna förtrösta på köttet, så kan jag det ännu mer,

5 jag som blev omskuren, när jag var åtta dagar gammal, jag som är av Israels folk och av

Benjamins stam, en hebré, född av hebréer, jag som i fråga om lagen har varit en farisé,
⁶ i fråga om nitälskan varit en församlingens förföljare, i fråga om rättfärdighet - den som vinnes i kraft av lagen - varit en ostrafflig man.

⁷ Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust.

⁸ Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus

⁹ och bliva funnen i honom, icke med min egen rättfärdighet, den som kommer av lag, utan med den rättfärdighet som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten av Gud, på grund av tron.

¹⁰ Ty jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft och få känna delaktighet i hans lidanden, i det jag bliver honom lik genom en död sådan som hans,

¹¹ om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen från de döda.

¹² Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnit av Kristus Jesus.

¹³ Ja, mina bröder, jag håller icke före att jag ännu har vunnit det, men ett gör jag: jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig

¹⁴ och jagar mot målet, för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån, i Kristus Jesus.

¹⁵ Må därför vi alla som äro "fullkomliga" hava ett sådant tänkesätt. Men om så är, att I i något stycke haven andra tankar, så skall Gud också däröver giva eder klarhet.

¹⁶ Dock, såvitt vi redan hava hunnit något framåt, så låtom oss vandra vidare på samma väg.

¹⁷ Mina bröder, varen ock I mina efterföljare, och sen på dem som vandra på samma sätt som jag, eftersom I ju haven oss till föredöme.

¹⁸ Ty det är såsom jag ofta har sagt eder och nu åter måste säga under tårar: många vandra såsom fiender till Kristi kors,

¹⁹ och deras ände är fördärv; de hava buken till sin Gud och söka sin ära i det som är deras skam, och deras sinne är vänt till det som hör jorden till.

²⁰ Vi åter hava vårt medborgarskap i himmelen, och därifrån vänta vi ock Herren Jesus Kristus såsom Frälsare,

²¹ vilken skall så förvandla vår förnedringskropp, att den bliver lik hans härlighetskropp - genom den kraft varmed han ock kan underlägga sig allt.

KAPITEL 4

Därför, mina älskade och efterlängttade bröder, min glädje och min krona, stå fasta i Herren med detta sinne, I mina älskade.

² Evodia förmanar jag, och Syntyke förmanar jag att de skola vara ens till sinnes i Herren.

³ Ja, också till dig, min Synsygus - du som med rätta bär det namnet - har jag en bön: Var dessa kvinnor till hjälp, ty jämte mig hava de kämpat i evangeliets tjänst, de såväl som Klemens och mina andra medarbetare, vilkas namn äro skrivna i livets bok.

⁴ Glädjen eder i Herren alltid. Åter vill jag säga: Glädjen eder.

⁵ Låten edert saktmod bliva kunnigt för alla människor. Herren är nära!

⁶ Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskningar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön, med tacksägelse.

- ⁷ Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar, i Kristus Jesus.
- ⁸ För övrigt, mina bröder, vad sant är, vad värdigt, vad rätt, vad rent är, vad som är älskligt och värt att akta, ja, allt vad dygd heter, och allt som förtjänar att prisas - tänken på allt sådant.
- ⁹ Detta, som I haven lärt och inhämtat och haven hört av mig och sett hos mig, det skolen I göra; och så skall fridens Gud vara med eder.
- ¹⁰ Det har varit för mig en stor glädje i Herren att I nu omsider haven kommit i en så god ställning, att I haven kunnat tänka på mitt bästa. Dock, I tänkten nog också förut därpå, men I hadn icke tillfälle att göra något.
- ¹¹ Icke som om jag härmed ville säga att något har fattats mig; ty jag har lärt mig att vara nöjd med de omständigheter i vilka jag är.
- ¹² Jag vet att finna mig i ringhet, jag vet ock att finna mig i överflöd. Med vilken ställning och vilka förhållanden som helst är jag förtrogen: jag kan vara mätt, och jag kan vara hungrig; jag kan hava överflöd, och jag kan lida brist.
- ¹³ Allt förmår jag i honom som giver mig kraft.
- ¹⁴ Dock gjorden I väl däri att I visaden mig deltagande i mitt betryck.
- ¹⁵ I veten ju ock själva, I filipper, att under evangeliets första tid, då när jag hade dragit bort ifrån Macedonien, ingen annan församling än eder trädde i sådan förbindelse med mig, att räkning kunde föras över "utgivnet och mottaget".
- ¹⁶ Ty medan jag ännu var i Tessalonika, sänden I mig både en och två gånger vad jag behövde. -
- ¹⁷ Icke som om jag skulle åstunda själva gåvan; nej, vad jag åstundar är en sådan frukt därav, som rikligen kommer eder själva till godo.
- ¹⁸ Jag har nu fått ut allt, och det i överflödande mått. Jag har fullt upp, sedan jag av Epafroditus har mottagit eder gåva, "en välbehaglig lukt", ett offer som tackes Gud och behagar honom väl.
- ¹⁹ Så skall ock min Gud, efter sin rikedom, i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giva eder allt vad I behöven.
- ²⁰ Men vår Gud och Fader tillhör äran i evigheternas evigheter. Amen.
- ²¹ Hälsan var och en av de heliga i Kristus Jesus. De bröder som äro här hos mig hälsa eder.
- ²² Alla de heliga hälsa eder, först och främst de som höra till kejsarens hus.
- ²³ Herrens, Jesu Kristi, nåd vare med eder ande.

For other languages please go to www.wordproject.org